

CÁCH MẠNG HOA NHÀI VÀ BIẾN CỐ CÙ HUY HÀ VŨ

Bài nói truyền vào tối ngày 10 tháng 4 năm 2011 trên Paltalk của Khối 8406, nhân dịp kỷ niệm, 5 năm thành lập Khối này

Nguyễn Văn Canh

Ngọn lửa Bouazizi của Tunisie được thắp sáng và bùng lên vào thượng tuần tháng 1 năm 2011 đã làm thiêu rụi chế độ độc tài của xứ này. Chỉ trong mấy tuần sau đó, ngọn lửa ấy cháy lan sang và làm sụp đổ chế độ độc tài ở vài nước kế cận là Ai Cập, Bahrain. Hiện nay, tại nhiều quốc gia thuộc khối Ả Rập, và Bắc Phi như Lybie, Iran, Syrie, Jordan, Yemen, Algérie... đang bị ngọn lửa ấy nung nấu để đốt cháy nốt các chế độ độc tài còn đang ngự trị để rồi chuyển hóa sang Dân chủ. Hiện tượng này gọi là cách mạng Hoa Nhài. Và nay, Hoa Nhài đã chớm nở ở Cộng Hòa Xã Hội Chủ Nghĩa Việt Nam, và đang chờ đợi tình thế chín mùi để có đủ sức nóng và bùng lên.

I. Các sự kiện cấu thành cơ hội cho Hoa Nhài nở rộ tại Việt Nam.

Dù nhà cầm quyền Cộng Hòa Xã Hội Chủ Nghĩa Việt Nam đã và đang dùng toàn bộ sức mạnh gồm Đảng, Đoàn, cảnh sát, công an ở hạ tầng cơ sở khắp nơi, cả tòa án, nhà tù cũng được huy động để trấn áp mọi cá nhân dù chỉ mới có triệu chứng phản kháng, chống đối một cách bất bạo động đối với nhà cầm quyền Cộng Sản Việt Nam, phong trào Hoa Nhài đã có những biểu hiện tích cực và đang đi lên, mỗi ngày phát triển một mạnh hơn kể từ ngày 4 tháng 4 qua vụ Cộng sản kết án Luật gia Cù Huy Hà Vũ. Vụ kết án này là cao điểm của một chuỗi dài các hành vi/hành động mà Đảng Cộng Sản Việt Nam (Đảng) phạm phải chống lại toàn thể dân tộc Việt Nam.

Tôi thiết tưởng cần phải liệt kê ít hành động cấu thành nguyên do cho sự bùng nổ sẽ xảy ra.

Cảnh sát công an công khai đánh đập thô bạo công dân tại nơi công cộng, tự tiện bắt giam người và tra tấn nạn nhân đến chết trong nhà giam. Các sự việc này xảy ra thường xuyên có sự bao che của nhà cầm quyền cấp cao hơn; việc cướp đất của dân trong hàng chục năm qua có đồng lõa của cả hệ thống quyền hành, dư孽 danh nghĩa vì lợi ích công cộng để làm giàu cho ban lãnh đạo Đảng ủy ở địa phương xảy ra tràn lan tại khắp nơi trên lãnh thổ, vì vậy lực lượng dân oan mỗi ngày một đông hơn; CS đàn áp bằng bạo lực các tôn giáo một cách có hệ thống, như với công giáo qua các vụ Cồn Dầu (có cả giết người), Đồng Chiêm, Thái Hà (cướp đất); cứng rắn cô lập giáo hội Phật Giáo Hòa Hảo thuần túy, giáo hội Phật Giáo Thống Nhất, các tín hữu Tin Lành, nhất là người Thượng trên vùng cao nguyên Trung Phần VN; chính quyền là kẻ chủ mưu các vụ buôn bán đàn bà, trẻ em như để xuất cảng đi Hồng Kông, Tân Gia Ba, Cao Miên, Thái Lan, Trung Hoa lục địa; chính quyền cũng bao che việc mua bán dâm của chính quyền đối với nữ học sinh vị thành niên như vụ ở Hà Giang; tham nhũng qui mô tại khắp nơi, và nổi bật nhất là vụ Vinashin, trong vụ này nhóm chóp bu chính quyền trung ương biển thủ hơn 4.8 tỉ MK để chia nhau và Đảng đã công bố chính thức cho quần chúng biết rằng không có ai chịu trách nhiệm về thất thoát đó. Bây giờ lại có một vụ tham nhũng lớn mới lộ diện: Tổng công ty xăng dầu Việt Nam (Petrolimex) cho biết theo thống kê sơ khởi của đơn vị này cho thấy, tính đến hết 31.3, Petrolimex đã lỗ 2.650 tỉ đồng. Như vậy đến cuối năm 2011 này, hơn 10 ngàn tỉ đồng sẽ tiêu tan. Còn nhiều tập đoàn quốc doanh khác nữa sẽ gặp cảnh tương tự.

Tình hình kinh tế nguy nan. Lạm phát gia tăng cường độ, ảnh hưởng rõ rệt tới đời sống dân nghèo, vật giá leo thang: trong mấy ngày qua, xăng dầu lên 24%, điện tăng 13%. Dự trữ ngoại tệ khô cạn, chỉ còn đủ trang trải cho 2 tuần lễ; thiếu hụt đồng dollars trầm trọng, trong khi đó cán cân thương mại mất quân bình nặng nề, nền kinh tế phải bù đắp hàng tháng hơn 1 tỉ dollars vì “nhập siêu”. Biện pháp chữa cháy là chính quyền kiểm soát để thu góp dollars bằng cách đóng cửa thị trường buôn bán dollars tự do. Người tị nạn về VN phải nộp toàn bộ dollars ở các cổng ngõ ra vào. Nợ nước ngoài của chính phủ CHXHCNVN ở thời điểm đầu 03/ 2011 là 29 tỉ. Nước này không còn tiền để trả nợ. Uy tín xuống thấp, nhất là do vụ Vinashin, các ngân hàng quốc tế không dám cho vay mượn. Tình hình lạm phát này ảnh hưởng nặng nề đến đầu tư ngoại quốc, một nguồn ngoại tệ quan trọng để phát triển quốc gia. Tình hình đầu tư từ ngoại quốc như thế không sáng sủa. Trong những năm qua Nhật Bản tỏ ra rất hào phóng cung cấp viện trợ qua chương trình ODA, nhưng nay nước này đang gặp thiên tai lớn, không còn khả năng tiếp sức cho VC nữa (1).

27 triệu người trên tổng số dân chúng là 88.6 triệu người là người nghèo, trong khi đó 6 triệu người cần có nhu cầu khẩn cấp để sống. Chương trình “xóa đói giảm nghèo” do Liên Hiệp Quốc phát động và công sức của

Nhóm 21 Quốc Gia và Tổ Chức Tự Nhân hỗ trợ và vận động tài chánh hàng năm cho VN phát triển nhằm mục tiêu này coi như không đạt được kết quả.

Thêm vào đó, ảnh hưởng của giặc ngoại xâm trong xã hội Việt nam ngày nay đã sâu rộng. Đảng Cộng Sản Việt nam với chính quyền Cộng Hòa Xã Hội Chủ Nghĩa Việt nam đã có can đảm công khai đóng vai trò thái thú người bản xứ cho Bắc Kinh, nghĩa là ban lãnh đạo người Việt trong Đảng CSVN nắm giữ các chức vụ then chốt của guồng máy cai trị của quốc gia đã trở thành tay sai của Bắc kinh, thi hành mệnh lệnh của Bắc Kinh. Chúng phục vụ quyền lợi của ngoại bang. Chúng được Bắc Kinh “cử” vào các chức vụ then chốt trong guồng máy ấy tại trung ương. Nhiều khi các chức vụ địa phương cũng do Bắc Kinh chuẩn nhận khi bổ nhiệm, hoặc bị cách chức cũng có tiếng nói của ngoại bang. Hậu quả là các hành động của CHXHCNVN là thực hiện các hành vi của Bắc Kinh giao phó thay vì phục vụ quyền lợi dân Việt. Đó là hành vi dâng đất, dâng biển cho Bắc Kinh, một trọng tội không một quốc gia nào tha thứ. Đó là các hoạt động tiêu diệt lòng ái quốc của thanh niên Việt như theo lệnh của Tần cương, phát ngôn viên Bộ Ngoại Giao TC ở Bắc Kinh tuyên bố đòi VC phải chấm dứt các cuộc biểu tình kêu gọi bảo vệ Hoàng Sa Trường Sa từ tháng 12 năm 2007: Đảng CSVN đã dùng hàng ngàn cảnh sát công an, quân đội, tòa án, nhà tù để trấn áp thanh niên sinh viên yêu nước. Công tác này đến nay vẫn tiếp tục thi hành một cách miễn cưỡng. Đó cũng là hành vi nhượng cho Bắc Kinh các khu vực trong rừng sâu, với các khế ước cho “thuê rừng đầu nguồn, dài hạn, 50 năm”. Đây là các khu vực gọi là “đặc nhượng” mà người thuê là người Tàu, dù họ chỉ là tư nhân, lại có chủ quyền bất khả xâm phạm trên vùng đất ấy. Trên 18 tỉnh của Việt nam từ biên giới Hoa Việt vào tới Bình Dương, người ta đã nhận ra được rằng đó là những địa điểm hiểm yếu trong rừng sâu dành cho ngoại bang chiếm giữ. Các nơi này sẽ là nơi cư trú cho đạo quân thứ 5 của ngoại bang để kiểm soát lãnh thổ Việt nam trong tương lai. Tình trạng này sẽ gây nguy hại cho an ninh quốc gia của dân Việt trước hiểm họa xâm lăng của giặc Bắc Phương. Dự án bauxite ở Tây nguyên nằm trong kế hoạch này của Bắc Kinh. Dù có sự phản đối quyết liệt của các cựu tướng lãnh VC, của trí thức, của dân chúng, thủ tướng VC Nguyễn Tấn Dũng đã công khai trả lời rằng đây là chính sách lớn của Đảng và Nhà nước. Có người đã nhận thấy TC đã bí mật thiết lập một bộ chỉ huy quân đội TC do một thiếu tướng chỉ huy nằm giữa khu khai thác mỏ uranium này. Các dự án đầu thầu nhất là hạ tầng cơ sở cũng vậy: khoảng 90% các dự án ấy là do công ty Trung cộng được cấp giấy phép. Rồi hai hành lang kinh tế, vành đai kinh tế, và mới đây khu kinh tế thương mại ven biên giới và mỗi “quốc gia” góp 15 cây số để thành lập ‘vùng trái độn’ giữa hai quốc gia được thiết lập, dù đã có hiệp ước phân định lãnh thổ, và hai bên đã hoàn tất cắm mốc cách đây vài năm.

Toàn bộ hệ thống truyền thông đại chúng của CVHXHCNVN đang dần dần trở thành một bộ phận truyền thông nối dài của Đảng CS Trung Hoa, hoạt động trên lãnh thổ Việt nam. Đôi khi chúng công khai trở thành phát ngôn viên cho Đảng CSTH, để dân chúng Việt nam dần dần quen với sinh hoạt của Đảng CSTH. Truyền thông VC rất thụ động, không dám nói tới những gì bất lợi cho TC, như thực phẩm nhiễm độc nhập nội từ Trung Hoa vào Việt nam, như hải quân TC bắn, giết, giam cầm ngư phủ Việt nam hành nghề trên lãnh hải của cha ông họ và đòi tiền chuộc mạng. Ngay cả khi mà hải quân TC cho tàu đâm chìm ngư thuyền Việt nam trên biển của VN, truyền thông VC chỉ dám nói rằng “tàu lạ” gây ra sự việc ấy. Truyền thông VC còn đồng lõa với cảnh sát công an truy lùng, trấn áp, bỏ tù những ai hô hào bảo vệ Hoàng Sa Trường Sa. Các hoạt động kể trên gia tăng mạnh mẽ để phục vụ quyền lợi của Bắc Kinh. Và nay hình ảnh về vai trò thái thú càng ngày càng lộ ra công khai.

Vi Đảng không kiểm soát được các tham nhũng về đất đai, về những lạm ở các địa phương, nên Đảng ở Trung Ương phải đồng lõa với các địa phương tìm cách dùng bạo lực để trấn áp các đòi hỏi của dân chúng. Đảng nhân danh duy trì “ổn định xã hội”, triệt tiêu mọi đòi hỏi mà VC qui trách là ‘chống đối’. Chính quyền VC bị dồn vào thế bao che cho tất cả các cái xấu. Vụ Vinashin là biểu tượng bao che trong toàn thể bối cảnh xã hội Việt nam ngày nay, và là hình ảnh đích thực về sự cai trị của VC.

Dù có một số sự kiện có vẻ rời rạc, và chỉ ảnh hưởng trực tiếp đến một mảng dân chúng, nên có người nói rằng Hoa Nhài khó có thể xảy ra trên một phạm vi qui mô, rộng lớn để có thể chuyển biến thành hình. Ngoài các hành động có tác động rộng rãi đến toàn bộ dân tộc, như tình hình kinh tế liệt kê ở trên, mỗi người sẽ gánh chịu hậu quả lớn về sinh sống, vấn đề Hoàng Sa Trường Sa, vấn đề TC chuẩn bị xâm chiếm VN, có quá nhiều sự kiện xã hội trong nhiều lãnh vực khác nhau ở cùng trong tình trạng ấy, nên tác động hàng ngang lan rộng có ảnh hưởng trực tiếp đến toàn thể mọi người trong xã hội. Trong tình thế này, toàn thể xã

hội bị tấn công trực tiếp. Như vậy đó là một môi trường tốt, thuận lợi, nung nấu sự căm thù, chống mọi bất công, lạm quyền quá mức của Đảng, của chính quyền đối với mỗi người và mọi người.

II. Tác động vụ xử án Cù Huy Hà Vũ và phong trào Hoa Nhài.

Ngày 4 tháng 4 vừa qua, CHXHCNVN đưa vụ Cù Huy Hà Vũ ra xét xử, vì tội “tuyên truyền chống phá nhà nước” chiếu theo điều 88 Bộ Luật Hình Sự, và còn thêm cả tội hoạt động nhằm lật đổ chính quyền nhân dân, theo điều 79 luật hình sự. Nạn nhân bị 7 năm tù và 3 năm quản chế.

Tôi không nói tới việc các tội danh trong lĩnh vực hình sự phải được qui định chặt chẽ để toà án, công tố không thể lạm dụng làm thiệt hại của quyền lợi bị cáo nhân. Hay nói khác đi là luật không thể được viết một cách mơ hồ, chung chung. Mặt khác, tôi cũng không nói tới một qui tắc bắt buộc phải theo là hình luật phải được giải thích theo nghĩa hẹp. Như thế phải có tiêu chuẩn để áp dụng khi ứng dụng trong qui trình xử án để ngăn chặn mọi lạm quyền. Đó là tiêu chuẩn mà các quốc gia văn minh tôn trọng và theo đuổi. Khái niệm này được đề cập trong các học thuyết cũng như phản ảnh trong các văn kiện nền tảng của các tổ chức quốc tế có liên quan đến quyền của con người.

Ở đây trong vụ CHHV, tôi chỉ đề cập đến một định chế gọi là “due process” trong lĩnh vực tố tụng. Đây là luật qui định cách thức nhà cầm quyền có nghĩa vụ tuân thủ trong tiến trình từ bắt giữ, điều tra, truy tố cho đến xử án. Các qui định như vậy là để bảo vệ bị cáo nhân, chống lại sự lạm quyền của chính quyền, một điều bắt buộc phải có của các quốc gia văn minh và cả thế giới công nhận. Nếu chính quyền vượt quá phạm vi mà luật qui định hay không tuân thủ các qui định này thì bản án đó không còn giá trị, phải bị hủy bỏ. Và bị cáo phải lập tức được thả. Một số qui định này có thấy trong luật của Cộng sản Việt nam. Các qui định này có được là do chính quyền Pháp, dưới thời Mitterand bỏ ra trong năm đầu tiên (1991), khi bắt đầu viện trợ cho VC, một số tiền là 47 triệu MK để giúp VC thực hiện một số dự án trong đó có luật này. Ngoài luật lệ của VN ra, còn có các văn kiện quốc tế như Bản Tuyên Ngôn Quốc Tế Nhân Quyền, như Công Ước về Quyền Dân Sự và Chính Trị v.v có đề cập đến Due Process mà VC đã gia nhập, nghĩa là đã công nhận và phải có nghĩa vụ tuân thủ. Theo quốc tế công pháp, nhiều quốc gia coi các văn kiện này quan trọng hơn cả Hiến Pháp của quốc gia họ. Như vậy là CHXHCNVN đã biết về Due Process qua các thỏa hiệp quốc tế như trên và trong luật lệ của họ. Khi ứng dụng nguyên tắc này trong vụ Cù Huy Hà Vũ, trong tiến trình: bắt giữ, điều tra, truy tố, xử án, chính quyền CHXHCNVN, kể cả tòa án phải tuân thủ các qui định liên hệ trong mỗi giai đoạn tố tụng. Qua những gì mà báo chí tường thuật, thì hầu như CHXHCNVN không tuân thủ một điều khoản của các qui định trên.

Từ vụ bao cao su đã sử dụng (cũ) được tịch thu tại khách sạn là bằng chứng để định truy tố một tội gì đó, chính quyền VC lại nhảy sang tội “tuyên truyền chống phá nhà nước”, rồi còn cả “tội lật đổ chính quyền” nữa, với bằng chứng là bị cáo có viết khoảng 10 bài về các vấn đề của đất nước, trong đó có đơn kiện Thủ

Tướng VC Nguyễn tấn Dũng (2) về dự án cho Trung cộng khai thác Bauxite ở Tây Nguyên. Điều cần lưu ý là Viện Kiểm Sát Nhân Dân, là Công tố, khi cáo buộc bị cáo, đã chỉ dùng 10 bài viết về lật đổ hay âm mưu lật đổ chính quyền VC (3).

Không ai cần phải mất thì giờ tìm hiểu xem suốt tiến trình tố tụng này, VC có tuân thủ Due Process không. Chúng ta chỉ cần nêu ra một sự kiện nổi bật, và duy nhất là đủ hiểu được toàn bộ vấn đề. Đó là chánh án trong phiên xử lại đuổi một trong 4 luật sư biện hộ cho bị cáo ra khỏi phòng họp xét xử, chỉ vì luật sư ấy đòi tòa án ra lệnh cho Công tố phải thông báo cho luật sư hay bị cáo 10 tài liệu mà Công tố dựa vào đó để truy tố. Sau đó, 3 luật sư còn lại, cũng nêu ra cùng một đòi hỏi và

không được thỏa mãn, tất cả mọi luật sư đã tự bỏ phòng họp xét xử ra về.

Hội đồng xử án sau khi tất cả các luật sư bỏ phòng xử vẫn tiếp tục hành xử quyền hạn của mình, như một võ sĩ một mình hoạt động trên đài mà không có ai, rồi tuyên phạt bị cáo 7 năm tù và 3 năm quản chế. CHXHCNVN đã trắng trợn vi phạm luật lệ của chính họ làm ra. Tòa án của họ trước mắt công chúng Việt nam và thế giới đã bất chấp luật lệ và tùy tiện hành động tuyên xử với quyền hạn của nhà độc tài. Vi phạm này đã

lên tới đỉnh điểm của tội ác. Phiên xử ấy là bộ mặt, là biểu tượng cho cả thể chế mà CHXHCNVN đang theo đuổi và đang cai trị dân Việt.

Tác động của vụ xử án này.

Các tổ chức có uy tín quốc tế như Ủy Ban Tự Do Tôn Giáo Quốc Tế ở Hoa Kỳ , Ân Xá Quốc Tế, Human Rights Watch, Phóng Viên Không Biên Giới đồng thanh lên án gay gắt CHXHCNVN về cách thức xử án như vậy, đòi phải thả ngay bị cáo. Các chính quyền như Hoa Kỳ, Đức, Liên Âu cũng phản đối vì Tòa án VC vi phạm các nguyên tắc của Due Process, nghĩa là trắng trợn coi thường luật pháp, coi thường quyền của người dân, đòi Hà nội phải trả tự do cho bị cáo CHHV.

Ở trong nước, ngay trước khi xử vụ án, các khối công dân công giáo đã tổ chức các buổi lễ như thắp nến cầu

nguyện như tại nhà thờ Hà nội , với hàng ngàn người tham dự, Cộng Đoàn Vinh tại Hà Nội, Khối Doanh Nhân, Trí Thức Công Giáo Miền Bắc, Giáo Xứ Bảo Long, Giáo Xứ Hàm Long đã hiệp thông cầu nguyện cho CHHV, đại diện Khối 8406, Nhóm Linh Mục Nguyễn Kim Điền, Đại Lão Hòa Thượng Thích Quảng Độ, Hòa Thượng Thích Không Tánh thuộc Giáo Hội Phật Giáo VN Thống Nhất, Hội trưởng Lê Quang Liêm, đại diện cho tín đồ Phật Giáo Hòa Hảo, mục sư Nguyễn Hồng Quang, đại diện Tỉnh Lành Mennonite... Và hôm xử, hàng trăm công dân ưu tư đến vận mệnh đất nước tụ họp trước tòa án Nhân Dân Hà nội để theo dõi vụ xử. Họ đứng chật đường ngoài trụ sở tòa án.

Các vụ bắt bớ lại xảy ra trước trụ sở tòa án, dù chẳng ai phạm luật gì, để trấn áp dân chúng, ngõ hầu ngăn ngừa có những cuộc xuống đường lớn như đã xảy ra tại Tunisie, Ai Cập v.v.

Photo courtesy of thongtinberlin.de

Giáo xứ Thái Hà trong một lần thắp nến cầu nguyện cho Hòa Bình - Công Lý

Tất cả đã nhất mực lên tiếng chống lại bản án dàn dựng này, đòi phải thả ngay bị cáo. Các giới bloggers trong nước cũng không giữ thái độ im lặng. Trong mấy ngày qua và trong những ngày sắp tới, nhiều giáo hạt công giáo ở Vinh, giáo phận Thái Hà tại Hà nội, giáo phận Thái Bình và nhiều nơi khác sẽ liên tục tập hợp để làm lễ cầu nguyện. Có cả đại diện các tôn giáo khác “hiệp thông” cầu nguyện với công giáo. Một liên minh các lực lượng dân tộc đang hình thành, chống lại nhà cầm quyền CS độc tài vì yếu tố CHHV. Chính nhờ vụ án “Bao Cao Su” làm chất

xúc tác để có liên minh ấy.

oooo

Bản án CHHV biểu tượng cho sự vi phạm trắng trợn, thô bạo quyền của con người do chế độ CSVN gây ra. Nó lột trần bộ mặt xấu xa của chế độ cho quốc dân Việt và cho cả thế giới biết. Nó đánh dấu sự xấu xa tội cùng của tội ác mà Đảng CSVN phạm phải đối với dân tộc Việt. Trong bối cảnh xã hội hiện nay, nó sẽ là nguyên ủy và cũng là động lực đóng góp vào sự kéo đổ của chế độ tàn bạo, bóc lột, phi nhân này./.

Chú thích:

Sau khi Sóng thần xảy ra, 3 lãnh đạo VC cao nhất thi nhau gửi lời chia buồn, thay vì chỉ một người lên tiếng là đủ; và cũng cung cấp một ngân khoản rất lớn viện trợ nhân đạo. Ngân khoản này có lẽ được xếp vào loại của quốc gia đứng đầu thế giới.

Có tin nói rằng Nguyễn Tấn Dũng được TC trả công là 150 triệu MK, Nông đức Mạnh 300 triệu MK do Trung cộng cấp cho. Tin này có được là vì TC rò rỉ ra và đó là cách TC dòn các thái thú Việt như Nông đức Mạnh, Nguyễn Tấn Dũng trong trường hợp này vào vị trí bất lợi, nguy hiểm đối với dân Việt. Từ đó, các thái thú này phải quay trở lại tìm sự che chở của quan thầy ngoại bang.

Điều ngô nghê là mọi người đều biết rằng Chính quyền này hiện do 3 triệu đảng viên đang bảo vệ với cả một đạo quân gồm triệu người, kể cả cảnh sát công an có đầy đủ vũ khí trong tay, áp dụng phương pháp sắt máu. Trong khi đó, Viện Kiểm Sát Nhân Dân chỉ có thể viện dẫn 10 bài viết của CHHV về tuyên truyền chống phá nhà nước và lật đổ chính quyền để truy tố, vì không thể dựa vào bằng chứng là 'bao cao su cũ' đã tịch thu được ở khách sạn. Không có một bằng chứng nào khác, gồm tổ chức, vũ trang v.v. để lật đổ chính quyền.